

El Llagostera sap a què juga

Els gironins aconseguixen una victòria davant el Lleida gràcies a un espectacular gol d'Eloy Gila en el temps afegit

Vallho i Tarradellas, avui capità del Llagostera, lluiten per un pilota aèria en el partit disputat ahir.

LLAGOSTERA | ROBERT GÜELL

Saben el que fan. El Llagostera ha engegat la temporada d'allò més bé. Un dels actius més importants dels gironins és que s'ha mantingut el bloc de la temporada passada i els nous fitxatges han encaixat a la perfecció. Els futbolistes saben a què han de jugar i més si ho fan en les reduïdes dimensions del Municipal de Llagostera. Si a la primera jornada de lliga el Vila-real B va comprovar que combinar per baix no és una bona opció, ahir el

Lleida Esportiu va plantar cara però va ser una nova víctima.

En el terreny de joc hi havia els dos millors equips catalans fins al moment. Ambdós conjunts arribaven invictes a la cita i tan els de Lluís Carrillo com els de Toni Seligrat volien mantenir la ratxa positiva. Ningú va sortir a especular, però tampoc hi havia espais ni concessions defensives. Tot i que eren dubtes per unes molèsties, Sellarès i Chamorro figuraven en l'onze inicial de Lluís Carrillo, que havia jugat les seves cartes abans de començar el partit posant dubtes a Toni Seligrat. No hi eren, però, Òscar Álvarez amb molèsties al genoll ni Enric Pi, que s'està recuperant d'un cop sofert contra l'Huracán. Masó també va caure de l'equip titular i qui va ocupar el seu lloc va ser Barón.

El Lleida, un rival competitiu

Els de la Terra Ferma, que la temporada anterior van estar a punt de jugar a Segona A, era conscient que les reduïdes dimensions del Municipal de Llagostera i va plantejar un joc directe buscant pilotes aèries que recollien Pere Milla o Mata. Aquest últim va ser qui va protagonitzar la primera mostra de perill a la porteria de Moragón. Era el minut 7 i en la jugada següent va ser Sellarès qui va rematar de cap. El partit es va començar a animar però el partit seguia travat i, en alguns moments, va haver-hi fases sense control. Cap dels dos equips era capaç de baixar la pilota en una part intensa però, a la vegada, sense brillantor.

Chamorro era la referència en atac del Llagostera i buscava el gol de totes les maneres possibles. Pitu també va estar endollat al minut 28 quan una incursió dins l'àrea va acabar amb un xut que Torres va desviar i poc després va xutar una falta però l'esfèrica va sortir per sobre la porteria. Semblava que la primera part acabaria sense gols, però els de Lluís Carrillo van agafar les regnes del partit cinc minuts abans d'arribar al descans. Al 44 els gironins van forçar un córner i el van saber aprofitar. Van acumular quatre homes al primer pal i Pitu -amb la seva precisa cama esquerra- va servir un córner buscant el gol olímpic, Torres no va saber fer-se un forat entre el tap d'homes i la pilota va acabar rebutjada a les cames de Mata per acabar al fons de la porteria davant la incomprensió dels lleidatans.

Ja a la segona part, el Llagostera va mostrar indicis de buscar el segon gol, però era el Lleida qui mostrava més perill amb xuts alts d'Osado i una rematada de cap de Molo. Vistes aquestes accions, Lluís Carrillo i Oriol Alsina van apostar per l'ofici i van moure fitxa. El veterà Jordi López debutava al Municipal en substitució d'un sacrificat Chamorro. Sellarès es va posar en punta, Pitu va avançar la posició i al doble pivot s'hi van situar Tito i López. Era una declaració d'intencions. Tocava aguantar les envestides dels de la Terra Ferma amb un mig del camp

sòlid, intentar perdre el màxim temps possible i esperar als contraatacs o les errades visitants per crear perill a la porteria de Torres.

A l'altra banda, Moragón resolía amb èxit les pilotes que anaven entre els tres pals. El Lleida arribava als darrers deu minuts de partit amb presses i el Llagostera esgotava els canvis amb el també debut del fitxatge Álex Cruz, que va entrar en el lloc de l'aplaudit Pitu.

Final de bojos

Després de dominar la segona part, el Lleida va recollir el premi amb el gol de l'empat gràcies a una internada d'Imaz, que va rebre dins l'àrea i va enviar la pilota al primera pal de Moragón. L'empat a un ja es veia a venir. Semblava que el partit acabaria amb un repartiment de punts però, ja al temps afegit, va aparèixer Eloy Gila, que havia substituït a Fullana. El de Sabadell va rebre la pilota sense pressió a uns 25 metres de la porteria rival, va girar-se i sense aixecar el cap va engaltar amb l'esquerra un xut potent que va botar, va tocar el pal esquerre de Torres i va acabar provocant l'eufòria de la parròquia local, que fins al moment ja ha vist dues victòries.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/09/09/llagostera-que-juga/634238.html?utm_source=rss